

מג:

עין משפט
גר מצותה

פא א ב מ"י פייג מהל'
מלוה ולוה הלכה ד
סמג עשין לד טוש"ע חו"מ
סימן עב סעיף ט:
פב ג טוש"ע חו"מ ס'
עב סעיף ב בהג"ה:

מִזְמֶה רַע"י

[illegible]

יְבִינוּ חֲנָאֵל

[illegible]

ואמרו רבנן שישבע המלוה ויטול. ולקמן נפרש צ"ה
אמאי לא תנא לה לקמן צדאי נשבעין ויטולין;
וזהו שנתא דאמר רב אשי. משמע הכא דקאי שיטול דרב אשי
ול"מ דכריש המפקיד (צ"ח דף לה.) משמע דהדר ציה רב

אשאי מן שנייה דכ הדד פריך הנה
לכ הנה מריש דסיפא דקמי קלע
ללתינע עליו וסמיס היה שזה והלה
ואומר לו כי אלס קלע הלימתי עליו
וסקלע היה שזה פטור ואי איהא מגו
לשקבע שאלן דכדמוי לשקבע גמי
על ידי כגול כמה היה שזה ומוקי
לה רב גלי כדכדמוי אלמא הדד
כיה דהא רישא גמי מזי לשנוי הכי
ותסא כולה כדכדמוי וס לומר דכרישא
אורחיה דלתימיה וזו לא יכול
לשבע מהו שמה יולא היה הפקדון
ויסיקד: **מסו קארי ס' גנשע**
ותחלה מה שכדמוי כקוטנס ועולם
לשבע קאי דשבעה אמלוג נראה
לשטות סופר אלס ארשא קאי דשבעה
גמי לוג היה: **אבר קרא ונכא**
א.א. פירש כקוטנס דכיון דנכא
במ פרעון קאי לא קבלו עליה אלס
כדמוי שייח הוה אלא כדכדמוי פריך
כדמוי אמאי חייב לימא היה לא
קבילתייה ומאי קוישא שמואל מודה
בכרי דבר פרעון ולימא תימיר
דלגערדי פריך כדמוי כי קאמר
שמואל כי וידוכו יס תלקח דמדי
רב כחמן כחד נכא או כדרי נכא
אלס נכא כדרי קתא מוכחא מילתא
דקתא למשכון ונכא פרעון ורשאה
לפרש דר"ק אלס קתא ונכא לא
אלס אכד כל דל מיי מאי דשייה
דאס הנכא שייח עשר קתי אכד
ונכא אכד עשר חלקים אכד קתא
אכד חלק אחד עשר ועי' לפרש
דקתא ונכא לא וזי קתא לא
פלגא אלס מאי דשוי דעיקר
סמיכת המליה ועי הנכא אכד נכא
אכד כולה וזי אכד נכא דגישא
אכד פלגא אכד חלק אחד כולה
אכד פלגא אכד חלק אחד כולה

ג'הרדעי אחרי אפי' אהד קתא ג'רישא אהד פלגא וגרס ג'רישא דמילתיהו אהד קתא אהד פלגא: **מתני'** בדפריש כי קאמר שמואל ב"ר אבהו פ"ד ד"ה גרס איהבא וכו' רבינו חס ומוחי דשמואל בדפריש

דאן סגרא להפסד למלוא כל חובו לגמרי היזה דלג פירש ואם
 אי בדפריש מאי טעמא דר' אליעזר ויז לומר דקסבר ר' אליעזר דא
 נשך (י"ב דף ט"ו וס') דקאמר דבאמבאכא בעלמא לא הו' אפי' א
 וצירי ואלא אעבדי שזין דעמיו להחציין אלל לבציעים חצירו ולהסמ
 ואפי' מאן דחשיב משקן קבוציא אסמכתא בפרקו הו' צורר (פסחד'
 גמור דעמיו להפסד כל החוב וכל שכן אי שמואל איירי דלג פירש
 אלל היינו שפירש בהדיא שפסיד כל החוב אלל כמו שפירש דפריש
 ויז קבלה שבעבנו בידו עד שפסד כל חובו ורי עקיבא סבר דלא
 (י"ב דף ט"ז:) אמאי לא מוקי מנאי דהמלוה על המשכן שומר
 לומר אי מודה בדפריש ופולחנא דלג פירש אמאי לא יפסיד כנגד
 המשכן דמה שנגד המשכן חשיב כמפרש והשחא נמי ניחא דלא
 דשמואל דבעלמא לפי גירסת הנפיש ויבוקעוס דשמואל איירי דלא
 כל החוב אסן כל דפריש נמי נהי שלא יפסיד כנגד כל החוב מכל
 אפילו כנגד המשכן אבל לפירוש רבינו חננאל דמוקי שמואל דפריש
 כיון דלא פירש וטעמא דרבי עקיבא משום דר' יצחק דמפרש הש
 ר' אליעזר ית ליה דשמואל מדיוול אפי' מה שנגד המשכן דל
 המשכן והא דקאמר לקמן למאי תפיש ית לוצרון דברים בעלמא
 בשמואלא מה ניחא טפי דלא קאמר דכילי עלמא איז להו דשמו
 נגארה דמכאן איז ראייה דלא הוה מצי לומר כולי עלמא איז להו כי
 ועוד דלרבי דקיימא לן כוותיה לגבי בר יוסף דבסמוך דרין לאוקמ
 לן כן ר' עקיבא דר' אליעזר שמויה והא ועוד דממה לקמן הויא ד
 יונו דאמר צברטון כנגד כולי האי קוה א"כ ר' יוחנן כשמואל א
 דיוטא מתפיש ולהכתיב כוותיה דכיי היא דצברטון ויענין איסור איתש

שבועת הדיינין פרק ששי שבועות

גב' ו'הסא דאמר רב אשי וזה נשבע וזה נשבע הכי קאמר מי נשבע
במחלה כו' (ו) והא דרב אשי בבבא מתייעא הוא צפ' המפקיד (לג).
דאמר רב הונא התם (לד): גבי שומר שטרט נגבה ויחייב עלמו
במחלומין משביעין אותו שבעה שאינה בראשו חיישין שמה עיניו

אסיפא ותיפוק ליה
אמר שמואל ארישא
רב ארישא וכן א"ר
סיפא דרישא סלע
ה שוה והלה אומר
ליוני עליו ושלשה
רשבעה גבי לזה
לזה ושדיה אמלוה
שי "דקימא לן זה
זה נשבע כמה שוה
תחלה מי שהפקדון
ויוציא הלה את
יהא מאן דאחפיה
כן לא קא דמגלא
אלא אלא וזו אבל
רמא אמר אפי' תרתי
מש מאה אבד איך
סבא לא נהרדעי אמרי
ד נסבא אבד פלגא
תנן סלע הלויתך
והלה אומר לא כי
ושלשה דינרין היה
קא בלתיחיה מתניתין
פריש (ב) לימא כתנאי
משכון ואבד המשכון
ד דברי רבי אליעזר
הוא שיאמר לו כלום
שכון אבד המשכון
ולזה אלף זה בשטר
י הכל אבד המשכון
אי (א) דשוי שיעור וזו
מאי

אבד פלגא גרסינן: חייב. ולא אמרין
אבד כל מעותיו: בדפריש. איני מקבלו עלי אלא באחריות דמיו
בשווי: ישבע ויטול מעותיו. ישבע (א) שאבדו ויטול את חובו:
בדלא

ומר"י מוקי בסמוך פלוגתא דרבי אליעזר ודר' עקיבא דשמואל וכתב בעלמא היא ואפי' כנגד המשכון לא מפסיד דאשכחן בנאיחא יוקי למינבא מיניה ור' עקיבא לא חשיב אשכחא אלא כגון יואס דע דבר' שומעיהו אבל הכא דעביד ליה ולכך אומר כד' לקיים פלוגתא דר' יוסה' התם שאני שלא הפסיד אבל הכא אפסיד משכונו ואטו כריס' לטעם זה ועוד יש לומר בדלוא אשכחא פליגי ופריש אלא שר' אע"ג דלא שוי אלפא וזוי קבלתיה דרבי אליעזר סבר דלענין קבלת אלפא דשמשון אצדו מעושי ואם תחבר סכר דאשכחא וימשיא אפי' כר' אליעזר ולימא דפריש מודה רבי אליעזר כדשמואל אלא המשכון לר' אליעזר יצבע יטול מעושי משמע דאפי' מה שנגד קאחר דכ"ע לית להו דשמואל דהוה ליה למימר דאפי' אית להו פריש לא מ"כ כ"ע אית להו דשמואל דכיון דאפי' לא פריש משמע קום כנגד המשכון יפסיד ואמאי לר' אליעזר יטול מעושי דמשמע דהוה ליה למימר דכ"ע אית להו דשמואל ולר' אליעזר יצבע יטול אלפא ליה לא שפירס דכנגד המשכון חשיב כמפורש ינחא דודאי שר' למימר דלדוכין דברס' בעלמא פסיע ליה לענין מה שנגד יצטו אר' כולי עלמא לית להו דשמואל ואי הוה אמר דאין הלכה ומעטעס וזו פסק דבתי מנהל דאין הלכה כשמואל וכן בה"ג ואין רשימת וארבעה נראה להלכתא כותיהם דקיימא אן כרז נחמן דבתי מנהליהו דר' אליעזר ור' עקיבא דשמואל כמו שפירש וקיימא שזה אלא פלגא לשמואל ובפרק הזהב (סס דף מה:) מדמה לרבי ר' יוחנן הלכה כר' יוחנן ומדשמואל אין ראייה דאף על גב דלענין לפי פיר' דארי' שמואל דפריש היא דערבון איירי נמי דפריש: מאי

מסורת הש"ס

(א) ב"מ לר: ע"ש, (ב) ו"מ
 לה, (ג) שם פכ, (ד) שם
 פא: (ה) ו"מ פד.

הגהות הב"ח

(א) נח' גבי מלוה הוא
אמר שמואל: (ב) שם לימא
כתנאי, ג"כ עי' בב"מ דף
תח ע"ב: (ג) שם לא
בדשוי ששור: (ד) רש"י
ד"ה וספחא וכו' הא דרב
אפי כ"ל ולות ו' נמחק:
(ה) שם ד"ה ישנע וכו',
ישנע שאבד כ"ל ולות ו'
נמחק:

בֵּינוֹ חֲנָנִאל (הַמִּשְׁדֵּה)

[illegible]

(א) גרמיה דחמור כאלן ואל
והשתחא דקיייל דזה נשבע
שאינה נרשמת ונחלף שניהם
נשבעין. הכי קמי ס'.

(ב) דברי רבינו ל"ט קלח
ומזה (לשם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones